

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Terram malam multis vtilem & gratam, bonam noxiā fuisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

aliunde aduehuntur. Tu alteri pannum mittis, ut corpus vestias; alter tibi columnas mittit, quibus domum fulcias. Sic tibi lana, illi lapides, immo utraque utriusque profundit. Rusticus est pago lac & butyrum fert in urbem; ex urbe refert instrumenta agriculaturae. Ut ille igitur aliquid deest in uno loco, ut id, quod superest, ad alterum locum exportet, & amicitiam gignat, necessitas comandeandi.

At haec sudore constant? & ut dicitur, dij omnia laboribus vendunt? Hoc primus noster parens nobis meruit, cui dictum est; *Maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea, cunctis diebus vita tuae. Spinæ & tribulos germinabit tibi, & comedes herbam terra. In sudore vultus tui vesctris pane. Culpam sequitur poena.* Sed poena vtilis, quia labore parta vitam sustentant; immo & poena leuis, quia multis labor est jucundus, cum ignavia naturæ aduersetur; & homini nihil tristius sit, quam otio torpere. *Homo* Iob. 5. 7. enim nascitur ad laborem, sicut avis ad volatum. Quia igitur, ut S. Hieronymus ait, *Nihil sine magno labore vita dedit mortalibus*, & hoc ipsum homini natura suave, utileque facit, & deses cibo indignus censemur, juxta illud: *Si quis non velit operari, nec manducet*, non solum mirandum non est, si non sint ubique Elysij campi, aut Thessalica Tempe, sed etiam inter diuinæ prouidentiae beneficia numerari potest, si quibusdam Deus sterilitate loci offert occasionem laborandi. Quin & plurimi Sanctorum deliberatis consilijs, loca aspera, atque inulta elegerunt; ut ibi virtus tantò securius regnaret; ubi nec terra, nec homines possent luxuriare. Sic vixerunt illi, *quibus dignus non erat mundus, in solitudinibus errantes, in montibus, & speluncis, & cavernis terre.* Sic in Agypto deserta loca coluerunt discipuli S. Marci Euangelista. Sic eorum posteri & imitatores Eremitæ. Sic S. Bruno ab Vgone Episcopo Gratianopolitano montes totius Dioceesis asperrimos, quos Carthusianos appellant, impetravit habitandos. Nimirum ad sidera serio tendentibus aspera in vias vertuntur. Quemadmodum etiam ad Tartara currentibus via expeditione est, per pascua pinguis. Plerumque enim ubi magna rerum, ibi non parua scelerum est abundantia. *Hinc felix illa Campania*, ait Plinius, Plin. li. 3. c. 5. *ab hoc sinu incipiunt vitiferi colles, & temulentia nobilis, succo, per omnes*

I L
Gen. 3. 17.

Iob. 5. 7.
S. Hieronymus.
ep. 13. ad Paulinum.
2. Thessal. 3.
10.

Hebr. 11. 38.

omnes terras, inclito; atq; ut veteres dixerent, summum Liberi portum Cerere certamen. Quid in ista tam beata regione crevit Loliuim. Ut enim felicitatis comes solet esse superbia, ita auctor Capua cum Campania de principatu certare; adeo ut Campana arrogautia in proverbiuim venerit; & ex-intoleranda ferociitate Tullio, ad inertissimum ac desidiosissimum otium perduta sit.

Nam, neruis urbis omnibus exectis, urbs ipsa soluta ac delicta debilitata est. Qui locus, vt ait idem, alio loco, propter ubertatem agrorum abundantiamq; rerum omnium, superbiam & crudelitatem genuisse dicitur. Immo luxuries Annibalem ipsum Caput corrupti, & exercitum illius effeminauit. Adeo quem non potuit ferrum emollire, quem nulla vis telorum frangere, nec fortissimus hostis quiuit fatigare, succubuit amoenitate terra supratis.

Deuter. 3. 11. Quamobrem prouide olim monuit legislator ille: Olymnia, & caue, ne quando obliuiscaris Domini Dei tui, & negligias maledicta eius atque iudicia, & ceremonias, quas ego præcipio tibi hanc postquam comedenter, & satiatu fueris domos pulchras adificaueris, & habitaueris in eis, habueris q; armenta boum, & ovium greges, genti & auri copiam, eleuetur cor tuum, & non reminiscaris Domini Dei tui. Itaque adeo inter mala non est numeranda mala terra, vt etiam beneficium; & terra fecunditate nobilis, præcipuum virutis esse possit, induceréque in Dei oblivionem.

III.

Quanquam nec illud mihi præpositum est, retractare, quod saprà dixi, Paradisum, terram Gessen, & regionem Chanaan, à benevolente Deo Hebreis esse consignata. Multis Dei dicit, quod Isaac dixit ad Iacob: *De te de rore cali, & de pinguedine terre, abundantiam frumenti & vini.* At dixit Isaac eri ad Esau: *in pinguedine terre, & rore cali desuper erit benedictio tua.* Pari pacto Deus nunc malis, nunc bonis bonam; & non raro etiam bonis & malis malam largitur terram. Bonâ boni venunt, mali abutuntur.

Prou. 24. 30. Ex mala boni bonam faciunt; mali ostendunt se malos. Quo pacto ait Salomon: *Per agrum hominis pigrum transfigi, & ecce totum repleuerant vrticæ;* quas aratro contundere debuissent; vt agrum subactum simequatur saturatum in fructum educeret. Sed de stercore boum lapidatus est piger, qui cùm haberet, unde

Prou. 10. 5. agros pingues redderet, maluit inopiam pati. Siquidem omni

potest